

TELEGRAFUL ROMANU.

Telgraful este Duminică și Joi'n, la fiecare două săptămâni cu adânsul Foisiorei. — Premergatul se face în Sabiu la expeditorul șoiei, preșitura la 3. r. poste cu banigat prin scrisori francate, adresate către expeditură. Pretul preumeritului pentru Sabiu este pe anu 7 fl. v. a., iar pe o jumătate de anu 3 d. 50. Pen-

Nr. 81.

ANULU XXIV.

Sabiu 10/22 Octombrie 1876.

trăjoleală parte ale Transilvaniei și pentru provinciile din Monarchia pre unu anu 8 fl. și pre jumătate de anu 4 fl. v. a. Pentru prin. și tieri straine pre anu 12 1/2 anu 6 fl. Inseratele se plătesc pentru întâia ora cu 7 er. și r. pentru a doua ora cu 5 1/2 er. și pentru a treia repere cu 3 1/2 er. v. a.

Romania.

De pre o di pre alta scirile, pe care le primim din București, din Iassî, din Cernauti și Chisinau totu mai multu ne punu in ingrigire. De multu amu incetatu a mai speră, ca resbelulu, care se pregatesce in orientulu Europei, se va puté evită. Este unu anume tipicu, dupa care se pregatescu resbelele in orientu. Dela 1700 pâna astadi manier'a inscenarei a fostu aceeasi. Ea e destul de vechia si de stulu de obicinuita pentru a exclude indoieile. Astadi, că totu-déun'a, incercările de a mantiené pacea suntu destinate a inaspri resbelulu, care urmează mai curendu séu mai tardiu. In urm'a desvoltării terenului, a imparătirei populatiunilor si a stadiului de desvoltare in care se afia, societatea din orientulu Europei sufere de o bôla cronică, de bôla luptelor inevitabile.

Inse chiaru si prevediendu acestu resbelu, noi totu-déun'a lu privim cu linisce sufletésca, de óre-ce pre noi lupt'a nu ne privesce decât indirectu, că pre unulu din popórele din orientu si anume că pre acel'a, care e par'a imperatieri spre orientu. In casulu celu mai reu impregiurările ne voru silí a luá parte la lupta fără că sa avemu prospectu de a castigá ceva decât meritul de a fi luptat si fără a ne puté teme ca vomu perde ceva decât folosele binecuvantate ale pâcei. Pusestiunea nostra e clara: déca o aspră necessitate aru silí pe Austro-Ungaria sa ia parte la lupta, noi români, cari totu-déun'a amu fostu mandri de a ne priví că poporul celu mai alipit de dinastia, si astadata ne vomu aruncá cu entuziasm in lupta si vomu fi gât'a a ne jertfí, omu cu omu, pâna la cea din urma suflare „pentru imperatulu nostru“ si pentru imperati'a dinastiei, de carea ne léga trecutulu si aspiratiunile nostre in viitoru.

Tocm'a pentru acést'a privim cu ingrigire la atitudinea, ce Romani'a se pregatesce a luá in complicatiunea orientala.

Atitudinea firésca a Romaniei este a pastrá neutralitatea. Lupt'a carea s'a incinsu pe peninsul'a balcanica este natiunala, o lupta a slavilor inainte de tóte contra turcilor si apoi contra a totu, ce nu e slavu in orientulu Europei. Lupt'a e si contra Romaniei. Astfelui, déca din nenumerate consideratiuni Romani'a e silita a nu dâ ajutoriu turcilor, mai puternice consideratiuni o silesca a nu dâ ajutoriu slavilor. Pentru aceea cu viua multiamire amu vediutu, ca ea pâna astadi in ciud'a tuturor ade-mirilor rusesci si a tuturor ne-chibsuinilor turcesci a sciutu sa-si pastreze neutralitatea.

Va puté sa o pastreze pâna in sfersitu? Despre acést'a ne indoim. Mai curendu séu mai tardiu ea va fi silita a intrá in focul, ce incepe a o incungurá din tóte pártele si atunci ea nu aru trebuí sa lupte decât contr'a slavilor. O lupta cu slavii aru fi o capitulatiune in fatia cu puterea Russiei, aru fi o renun-ciare de a luptá insa si in interesulu seu, aru fi unu actu de sinucidere. Romani'a la ordinele Russiei e o provinția rusescă: ea se lupta, pentruca e comandata. Ori ce resplata i s'aru promite pentru sângele, ce va fi ver-sandu, isband'a e unu daru alu Danaidelor.

Nimeni mai multu decât barbatii de statu ai Romaniei nu poate fi petruntu de convingerea, ca bunavointia Russiei nu e si norocirea tierilor, asupr'a căroru ea se revarsa. De döue sute de ani Russi'a se lupta pentru a eliberá popóre si tieri, pe care apoi, dupa ce au fostu eliberate si le supune ea ins'asi. Acést'a a fostu sörtea Poloniei, acést'a sörtea Crimeei, acést'a sörtea Cerchesilor si acést'a chiaru sörtea Moldovei. Nu s'a incheiatu pace, in care Russi'a sa nu fi cerutu drepturi pentru Moldov'a. Nu a fostu lupta, in care sa nu se fi ivit tendint'a de a rumpe tierile romane de cătra imperiulu otomanu. Inse numai pentru a le lasá slave, a-si inradacina influențele intrense si a si le puté supune cu atât mai lesne intr'unu momentu potrivit. Si de cându Russi'a a pusu mân'a pe lini'a strategica despre nordu, de cându Bessarabi'a nu mai e romanescă, de cându Nistrul, „riulu blastematu“ nu mai ocroteșce pre romani, tierile romane si astadi si Romani'a este la dispusetiunile Russiei. Déca Romani'a mai este că tiéra de sine statatóre, ea este in virtutea ingrigirei, cu care puterile europene privescu asupr'a gurilor Dunarei si este cu deosebire, pentruca Austri'a nu putea suferi, că Russi'a sa-i devina vecina si in acést'a parte. Inca la 1788 imperatulu Iosifu II declară: Voin ocupá principatele, pentruca russi sa nu le pote ocupá. Si atunci, cându Austri'a se hotaresce a ocupá Bucovin'a, ea prevede, ca mai curendu séu mai tardiu Russi'a va ocupá Besarabi'a si face occupatiunea tocmai pentru a-si asigurá o pusetiune strategica fatia cu Russi'a. Iera déca români voru aruncá o privire preste Moln'a si alt'a preste Prutu, voru trebuí sa se incredintiez, ca nu Bucovin'a e pamantul perdutu. Nici cându Austri'a nu a ravnit la națiunalitatea românilor si nici nu putea ravní, pentruca nu era statu națiunalu. Ne-norocirea Bucovinei suntu jidani si celealte elemente straine; in Moldova inse inca suntu mai multi jidani decât in Bucovin'a. Nenorocirea inse a Besarabiei suntu rusii, cari unei poplatiuni romane, aprópe unu milionu, nu le permitu chiaru nici a cetá sant'a evangelia in limb'a loru, nu le permitu chiaru nici aceea, ce le permitu turcii. Pentru ce? Pentru voru a-si pregatí terenulu, pentru scopulu este a sterpi, iera nu a administrá.

Tóte aceste le sciu frății noștri din Romani'a mai bine chiaru decât noi si nu ne vine a crede, ca ei voru puté cându-va dorí sa fia pusi sub ocrotirea „binevoitóre“ a Russiei.

Ne temem ca ei voru fi siliti a se supune acestei ocrotiri, voru fi siliti a dorí ce nu dorescu si a aspirá la ce nu aspiréza. In stadiul de astadi rolulu firescu alu Russiei este a nu crutiá nici fagaduinte nici presiuni, nici intrigă pentru a determiná pre români la lupta contra turcilor.

Si in ingrigirea nostra ne simtimu datori a strigá fratilor nostri: Memento! Memento!

De cătu-va tempu intrég'a constela-tiune a Romaniei, atât in laintru cătu si in afara, pare ca anume se pregatesce pentru a deschide drumu liberu influenței rusesci.

Nenorocit'a turburare internă, care se prevedea de demultu si trebuí sa urmeze tocmai acum, a desbinatul tîr'a, a pus'o in lupta cu sine, a dat'o prada

passiunilor atât publice cătu si pri-vate si a slabit'o.

In acelasi tempu pozituna tieri se slabesc si in afara.

Port'a tocmai acum crede de cu-viintia a isbi in drepturile tieri si astfelui a provocá cu o necualificabilă usiurintia spiritele in contr'a sea. Spiritele se agită contra turcilor; slabul currentu ivit in favórea slavilor se intaresce si Russi'a se bucura atât de acést'a cătu si de incurcatur'a, in care se afla tîr'a.

In acelasi tempu guvernul român dupa căte se scriu si dupa căte se audu, cu tóte ca i s'a datu „carte blanca“, nu poate face imprumutul de 16 milioane. Dupa tóte tótele mai primim si scirea ca dlu C. A. Rosetti n'a isbutit in missiunea ce avea la Parisu. Nu numai ca n'a gasit bani, dară orei cum că urmare a petrecerei sele la Parisu, guvernul republican a declarat in cei mai aspri termini, ca nu e dispusu a primi pre nou numitul agentu diplomaticu al Romaniei.

In fine dupa informatiunile luate dela directiunea drumurilor de feru române au trecutu pâna acum prin Romani'a celu putinu 15,000 voluntari rusi: concentrările ostiere române s'au facutu; rezervele suntu chiamate in activitate; asentările urmează a se face si ministri români au fostu la Livadi'a.

Cuprindiendo tóte aceste intr'o singura cugetare, vedem pre Romani'a slabita in laintru, slabita in afara, o vedem discreditata si lipsita de in-credere in puterile sele: ea se pare pregatita pentru o capitulatiune, tocmai precum poate doresce Russi'a.

Din trei părți primim scirea, ca Russi'a a promisu Romaniei restituirea Bucovinei in casulu, déca Galiti'a s'ară deslipi de cătra Austri'a. Ori cătu de autentică aru fi isvórele, din cari ne vine acesta scire, noi suntemu dispuși a o privi că o simpla scire aruncata in publicu pentru a pipa pulsul publicului, vediendu ce judeca lumea despre o asemenea idee. Noi inse nu judecămu nimic'a. Nu avemu nici o judecata asupr'a acestui punctu, de óre ce elu nu se poate discutá. Dâmu numai espressiune firmei convingeri despre vitalitatea Romaniei. Este unu lucru elementar, ca astadi in seculul XIX si astadi, cându orientulu e provocat la o lupta nationala, noi, români, atât dincóce cătu si dincolo de Carpati, nu putem lupta decât im-preuna. Se impotrivesc cu mintea unui român sanatosu ideea de a vedea români luptânduse cu români d. e. pentru strimtorile Carpatilor. Marele cas-tig, ce națiunea romana aru puté avea in diu'a de astadi, aru fi sa privescă cum altii se slabescu, pâna cându ea se desvolta si sporesce in puteri. Déca inse impregiurările ne voru silí sa ie-sim din desvoltarea pacinica nu ne remâne decât sa primim cu entu-siasmu ocasiunea de a ne lupta im-preuna.

Déca dupa tóte Romani'a va fi silita a intrá in lupta, noi nu intielegem si nu intielegem, cum ea aru puté sa nu lupte cu noi pentru apa-rarea Carpatilor. Da! nu intielegem, pentru ca suntemu români.

Cetim in „Romanulu.“

Este dar' naturalu sa se intrebe cine-va, in ce situatiune se poate afă Romani'a cându mână poimâne, agravañdu-se situatiunea, Romani'a se va

afă isolata cu privirile intr'acolo de unde nici unu sprigiu realu nu i-arăputé veni?

Tratatul de Parisu asigura Romaniai garanti'a colectiva a celor sie-pete mari puteri; si români, credinciosi că totudéun'a tratatelor, n'au din punctul de vedere politicu preferintia speciala pentru cutare séu cutare pu-tere. Increderea loru egala in simtie-mintele tuturor, nu se modifica de cătu dupa probele ce primesc de sus-tinere si bunavointia, séu de nepasare si chiaru de aspiratiuni ostile.

Multiamiti totudéun'a cu cea ce este dreptu alu loru, români n'au urmaritu nici-odata aspiratiuni usurpatóre. In cei mai frumosi ai loru ani de glorie, ei au cautat a trai in buna amicia cu toti vecnii loru, si cându pacea le-a fostu turburata de incalcări din afara, séu cându ocasiuni favorabile le-au permis a-si revendicá vechi drepturi usurpate, s'au aliatu totudéun'a cu acei'a cari oferindu mai multe garantii au datu si mai mari avantagie tierilor loru.

Astfelui si astadi, cându putinul ce a mai remas din tratatul de Parisu se afla in pericol de desfiintare; cându in fat'a Occidentului, pré absorbito de interesele sele interiore, Romani'a este redusa a se gândi forte seriosu ca trebuie sa se radime pe propriile ei puteri si sa se garanteze ea ins'asi, preocuparea cea mai urgentă a națiunei nu poate se fi alt'a decât: pe de o parte a se pregatí si intari, ior, po de alt'a a cantă aliatu acolo unde poate gasi mai multe garantii si mai sicure folose.

„Romanulu“ intr'unu articulu de fondu se declara pe fatia pen-tru intrarea in actiune si incheia cu cuvintele A u d a c e s fortuna juvat. Articululu e seriosu mai seriosu cuprinsulu, pentru ca in situatiunea cea complicata de astadi, in carea cându se vorbesce de orientu se vorbesce numai de slavi, va fi cu greu a castigá favoruri pentru români urgisiti de tóte elementele din giurul loru. Este adeveratul ca: au-daces fortuna juvat, este inse adeveratul si aceea, ca de multe ori au-dacii si punu si capulu.

Din Vien'a se scrie la o fóia din Prag'a: Intré Livadi'a si Vien'a curgu inca negoziari seriose. Neutralitatea Austriei nu multiamesc, pentruca déca neutralitatea se va ilustra cu 50,000 in Galiti'a si cu 80,000 in Transil-vanía, absórbe, lucru naturalu, Russiei doué armate tari si mari de actiune si retragerea Russiei nu mai este libera. La eventualitatea acést'a Russi'a trebuie sa staruiesca prelunga Germania, că sa-i garanteze ceea ce nu potu dobandi dela Austri'a, cu alte cuvinte, Germa-nia spre a se arata recunoscătoare Russiei pentru serviciile cestei din urma dela 1866 si 1870 sa apese cu o putere corespundetóre asupr'a li-miteloru austriace. Atare diversiune se astépta si din partea Italiei. Ce au sa inseamneze astfelui de eventualități strategice, se scie: ele suntu contu-rele unui resbelu viitoru. Se intielege de sine dara ca imperatulu Russiei nu se poate multiamfi cu o simpla asigurare de neutralitate din partea Au-striei. Russi'a cere garantii, căci alt-

mintrea ea trebuie sa le caute in alte combinatii noue.

Despre primirea ce au aflatu primu ministrul român, ministrul de resbelu si maresialulu de curte la Livadi'a la imperatulu Russiei nu se pote scă nimic'a positivu; cu atât mai tare s'au deschis u calea la conjecture si faime diverse. Asiă se povestesce prin Bucuresci ca dlu Ioanu Brati anu e imputernicitu a incheiá o alianța ofensiva si defensiva, prin care principalele Carolu se va proclamá de „rege alu Romaniei“. Armat'a româna se va pune sub comand'a suprema rusescă si se va organisa de nou de cătra oficeri russi. Gurele Dunarei adeca acea parte din Besarabi'a, care s'a redatu Moldovei prin tractatulu de Parisu din 1856 se va cedá Russiei; ear' regatul român se va despargubí in modu stralucit prin Bucovin'a si partea cea mai mare din Transilvani'a. Asiă spune corespondentul la „A. A. Zt.“ —

Inca inainte de a fi informatu despre refusulu Russiei de a accepta armistițiul de siese luni „Moniteur Universel“ esprime parerea, ca n'a batutu inca ó'a decisiunei ultime. Foi'a franteza se provoca la declaratiunile ce le-a facutu principalele Gorciakoff in depesi'a sea din 14 Iuniu a. c., cătra contele Siuvalov, pentru a dovedi, ca politic'a rusescă prefera conservarea statului quo ori cărei alte deslegări. „Nimicu nu e inca preparat pentru a suplini imperiul otomanu, si caderea lui precipitata aru puté sa sgudue orientulu si Europa". Acést'a a fostu situatiunea in ochii lui Gorciakoff inainte cu patru luni si acést'a e si astazi.

„Journal des Debats“ vede in declinarea armistițiului de 6 luni prin Russi'a unu mijlocu reu alesu pentru a risipi ingrijurile Europei; căci unu armistițiu de 6 septamâni numai aru perpetua crisia actuale si aru aruncá Europa de nou in dificultăti cu caru iupou dejá mai multu de unu anu.

Pre cându diplomati'a staruesce cu totu zelulu a relua firele intreupte, se desvólta dejá asupr'a cestiunii orientali o viua polemica in jurnale, din care se pote cunoșce in parte atitudinea diverselor cabinete. Cătu pentru press'a din Vien'a se pote constata, ca o politica de decisiuni estreme nu afla trecere la dens'a. Tote foile convinu in ide'a ca Austri'a trebuie sa continue pentru momentu cu staruintele sale in favorulu pâcei si se nesuiesce a conserva acordulu cu amicii sei.

Comunicate faptice mai inseminate asupr'a situatiunei nu avemu. Ce se povestesce despre pasii renoiti ce ii-a facutu diplomati'a in Constantinopole, precum si despre atitudinea Angliei se baséza numai pe conjecture, desi se pote presupune, ca actiunea decurge din cabinetu in cabinetu mai viu că ori cându. Din România ni se comunica — dice „Pest. Ll.“ — ca ministeriulu Bratianu abate ap'a la mór'a rusescă. Cei din Bucuresci afla, ca déca titululu de rege serbescu aru deveni realitate, România neputendu remâne inapoi aru trebuí sa se inaltie de asemene la regat; spre scopulu acest'a inse ea aru trebuí sa primeșca o arondare prin Transilvani'a si Bucovin'a. In Bucuresci se vorbesce ca Bratianu a adusu din Livadi'a unu dreptu la aceste provincie in schimbu pentru aliant'a ofensiva si defensiva.

Unu corespondinte scrie din Buda-pest'a la „N. Ztg.“ urmatorele:

Chiaru si in cercurile mai bine informate s'au colportat faime de totu curiose de cătra partisianii contelui Andrásy. Se dice ca partid'a militara din Vien'a si cu deosebire influenti'a archiducelui Albrecht

au isbutit u predominá si ca prin acést'a positiunea contelui Andrásy e sguduita. E vorba adeca de intrebarea ocupatiunei; ministrul de externe perhorescéa ori-ce ocupatiune séu interventiune militara, pre cându fruntele partidei militare o considera de inevitabila si reclamata de interesulu Austriei. Se dice mai departe, ca cu ocolirea oficiului esternu s'a realizatu o convenire intre Austri'a si Rusi'a, conformu cărei Rusi'a va efectua singura cu aprobaru Austriei interventiunea militara. Austri'a va avea sa fia deocamdata neutrale. Se afirma ca contele Andrásy a respinsu si acést'a combinatiune, de vreme ce elu voiesce sa purcăda numai in contielegere cu totu puterile, prin urmare si cu Anglia si de aceea reproba cu resolutiunea ori-ce interventiune militara ce nu se baséza pe mandatulu tuturor puterilor. Cum se scie Anglia nu va sa scie nimic de o ocupatiune rusescă, de aceea in cercurile curtei din Vien'a se considera declaratiunea contelui Andrásy că o declinare definitiva a proiectului de ocupatiune. Se intielege de sine ca nu potu garantá ca faimele aceste suntu demne de credintia dara ele se respondescu in cele mai bine informate cercuri politice si suntu considerate in genere că probabile. Ori cum va fi, atât si siguru, ca cris'a din Vien'a — ca invinge-voru adeca „rusofilii“ séu politicii ungari in consiliulu imperialu — a devenit acuta si se pote presupune cu siguritate, ca dilele cele mai de aproape voru aduce decisiunea intr'unu intielesu séu intr'altulu. Faimele de mai susu potu sa fia nebasate dara ele suntu notorice că simptome ale luptei ce se pörta dupa culise la curtea din Vien'a intre două curente opuse.

Suprematia românilor.

(II) Cătu pare de carioasa nomenclatur'a acést'a pentru poporul român din Ungaria, atât de neapărtit din tóto pártilo, si cu tóto acestea aflâmu ca i se face si imputarea ca tinde la suprematia, (in unul din numerii mai prospeti ai lui „Herm. Ztg.“ de aici).

Imputarea acést'a se face românilor in urm'a discussiunei despre intrebarea: care dintre legile municipali — vechi si noue, suntu mai favorabile pentru români?

Inventiunea acést'a nu castiga in generalitate nimic'a nici prin ea ins'a, nici prin adausulu prin care se dă admonitiunea a nu crede cine-va ca români se pregatescu a accepta program'a sasescă dela Mediasiu.

Cine cunoșce program'a sasescă dela Mediasiu, carea s'a pusu pre unu terenu natiunalu sasescu exclusivu, si cine a urmarit u atentiune cuprinsulu discussiunei amintite, s'a potu convinge ca din ambe părtele s'au enumerat favorurile si defavorurile ce le-au trasu români din constitutiunea sasescă si aplicarea ei. S'a disu mai departe, si cu dreptu cuventu, ca români adi nu mai poteau suferi starea in carea s'au afilatu cându-va in fundulu regiu. Si s'a cercetatu — si pote se va mai cercetá — ca: in cătu a fostu apta legea municipale particulara sasescă a asigurá print'o aplicare drépta si ecuitabile, conditiunile de prosperare pentru români? Program'a medesiana patienu a importat in tóta afacerea din cestiune.

Atât'a a fostu totu ce s'a disu despre constitutiunea sasescă, si a discutá acést'a credem u ca avemu dreptu, fără de a suscita imputarea ca amu tinde la suprematia.

Români au fostu totu-déun'a impededati din partea natiunalităilor neromâne, prin urmare si din partea sasiloru, de a desvoltá o activitate politica mai intensiva. Si acést'a e in cătu-va naturalu. Odata, pentru ca ungru si sasii aveau mustări de cugetu fatia cu prioritatea indigenatului firescu

in tiéra si pentru ca erau predominant de superstitiunea, ca incătu castiga români terenu de activitate, intr'atât'a perdu ceilalti prin urmare si sasii din prevalența ce vreau sa fia numai a loru. Nisuntiele aceste basate pe mustări de cugete si de superstitioni politice au facutu a priori cu neputintia unu echilibru natiunalu in tiéra, care dupa cum scimus a durat sute de ani. Acum vinu români cu pretensiunea de a restabilí echilibrul si ceru o stare politica démina de unu poporu, care vrea sa traiésca. Inse pentru că si români sa-si castige o stare politica démina de unu poporu, nu se putea altcum decât sa aiba si ei unu terenu de activitate politica. Era dura lucru firescu că in casulu nostru din fundulu regiu aceea ce si-au fostu insusitu sasii pré multu si anume si pentru români, sa le inapoiésca românilor. Deorece drepturile politice ce competu municipiului său altei corporatiuni teritoriale suntu numai unele; si déca si le insusiesce cine-va tóte siesi, ceilalti factori ai corporatiunei séu municipiului trebuie sa remana fără drepturi; iér'déca e vorba sa li se dea si acestora, trebuie sa li se dea de unde se află.

Dorere ca conlocutorii sasi in partea cea mai mare n'a recunoscutu recerintele spiritului tempului. N'a recunoscutu si in mare parte nu recunoscu nici adi, séu de-si recunoscu n'a destula resolutiune că sa indeplinesca necesitatea absoluta de a ne face si pre noi in sensulu legilor partasi la tóte drepturile politice si de a ne concede de buna voia tóte conditiunile neaperat de lipsa pentru prosperarea si desvoltarea nostra.

De ací vine continu'a lupta intre noi, cei ce aru trebuí sa traieu că fratii si se nisuim in armonia de a intempiá pericolii comuni, ce ne amenintia. Noi trebuie sa ne luptâmu pentru drepturile ce ne competu, déca nu voiescu a ni le concede de voia buna. Mai bine era pote si pentru noi si pentru ei, déca nu eram siliti de a ne luptâ intre noi si déca intielegendu recerintele tempului de adi, ei ne concedeu de voia buna, ceea ce in urm'a urmelor voru trebuí sa ne concéda.

Noi o repetim, nu pretendem suprematia, ci numai o pusetiune démina de unu poporu consciu de sine si conditiile neaperat de lipsa spre desvoltarea nostra. Inse fratilor sasi si ast'a li se pare multu. Multu li se pare, cându vedi cum se espectoréza unu corespondinte din Brasovu, căci intre trei deputati din oras, se alese si unu român, ceea ce n'a mai fostu de cându e Brasovu!

Pareca aru esiste vre-unu privilegiu că din Brasovu sa nu se aléga altu deputatu decât sasu!

La noi in patri'a nostra in genere inse e biciulu lui Ddieu. Fia-care natiunalitate se teme de ceealalta si tote de romani. Se vaiera fia-care ca se simte amenintiata de ceealalta pre cându in realitate, afara de români, fia-care cauta sa apese pe ceealalta.

Sasii ne apesa pre noi, si in fine magiarii pre toti laolalta. La noi domnescu in modu maiestritu minoritatile si-si batu capulu nascocindu feliuri si feliuri de legi, prin cari sa se sustina in egemonia, apasându si nimicindu majoritatile naturali. Pre cându in alte tieri, ce pörta mai putienu cultur'a si constitutionalismulu in gura, se muncescă majoritatile naturali de voi'loru a multiamí minoritatile si a le face possibilu de a-si exprimá si ele votul loru in tóte representantile.

In Americ'a cea cultă si liberale s'au cautatu feliuri de modalităti, ca sa se satisfaca tuturor partidelor politice, concedendulise a-si alege reprezentanti in proportiunea numerului membrilor loru, fatia de membrii indreptatiti ai intregului teritoriu ce are a se reprezentá. Si anume, séu alegem-

dusi fia-care partida ea insasi reprezentantii sei in numerulu cuvenit; séu apoi indatorându-se majoritatile că ele, intre reprezentantii loru sa aléga atât si atât din fia-care partida.

La noi din contra si cu totu constitutionalismulu nostru se reprezentă totu-déun'a cei cu puterea a mână, iér' nu cei ce aru trebuí reprezentati.

Parlamentulu din Pest'a consta putemu dice — ignorandu exceptiunile disparatore — numai din magiari: vice-parlamentulu din Sabiu, numai din sasi. Apoi bine! in ce proportiune este unu astfelu de modu de reprezentare cu datele statistice inca nefalsificate?

Suum cuique a tribuere. Acestea e principiu celu mai santu si mai salutaru atât pre terenulu dreptului privatu cătu si alu celui publicu. Si pâna nu se va satisface principiului acestui a pre deplinu, pâna cându nu voru fi si la noi toti cetățenii din statu intr'adeveru si intratote, fără respectu la natiunalitate si religiune pre deplinu indreptatiti; pâna atunci va lipsi binecuvantarea asupr'a patriei acestei tuturor asemenea pretiuita si va fi inlocuita de o fericire numai paruta.

Sabiu, 8 Octombrie 1876.

Domrule Redactoru! Cu permisiunea d-vos tra venim a ne imprimi un'a dintre cele mai sacre si placute detorintie fatia de onorabilulu publicu, care se intereséa de cea mai mica miscare a tenerimei, ce tientesce spre binele si progresulu ei si spre prosperarea si inflorirea bisericiei si natiunei, de a căroru fundamentu solide se privesce, si cu deosebire fatia de acea parte a on. publicu, care de căte ori s'a intreprinsu vre-unu mijlocu din partea tenerimei studiouse dela institutulu nostru pedagogico-teologicu „Andreianu“ in favórea societătiei ei de lectura, — carea este o instituție a marelui si demnului de pia memoria Archiepiscopu si Metropolitul Andrei bar. de Siaugun'a, si carea in semnu de reverintia si recunoștința cătra marelui ei institutoru in an. tr. scol. a primitu numirea de: societatea de lectura „Andreianu Siaugun'a“ — totu-déun'a cu caldura l'au imbratisiatu, contribuindu in modulu acest'a nu numai la deslegarea problemelor, ce societatea si le-a propusu, ci indemnandu si pe membri la zelul si activitate, cari suntu conditio sine qua non pentru totu ce duce la cultura si perfectiune.

Două suntu posițiunile, ce voim a le presenta on. publicu: a dă pe scurtu unu conspectu despre activitatea si progresulu societătiei noastre de lectura din anulu scol. trecutu, si o scurta descriere a constituirei soc. pentru anulu scol. cur. 1876/7.

Numerulu membrilor soc. in an. tr. au fostu 117 ordinari si 3 onorari.

Bibleotec'a soc. la inceputulu an. scol. tr. a constat in 482 opuri in 667 volumi. La finea an. numerulu cărilor a fostu 676 opuri in 799 volumi si inca 140 cărti francese donate din Parisu inca nespecificate, deci bibleotec'a in decursulu anului s'a inmultit cu 92 opuri in 132 volumi si cu cele 140 cărti francese de mai susu, dintre aceste cărti s'au cumperat pe banii societătiei 65 opuri in volumi, iér' celealte s'au donat parte de societatea academică româna din Bucuresci, parte din Parisu, parte de particulari.

Fondulu societătiei la inceputulu an. scol. tr. a avut 218 fl., percepțiuni in decursulu anului 98 fl. 70 cr. iér' erogate 203 fl. 28 cr., deci la finea an. sum'a baniloru 113 fl. 42 cr.

Societatea a primitu in decursulu an. urmatorele diarie gratuite: „Teleg. Rom.“, „Albin'a“, „Transilvani'a“, „Convorb. liter.“ si „Gur'a satului.“

Societ. a tenu tu sub intelectu a conducere a dlui prof. Ioanu Candrea,

in sem. I 15, in alu doilea sem. 6 siedintie ordin, in cari s'au tienutu discursuri, desbateri, cetiri de operate prelucrate, cetirea operelor incuse in fóia soc. „Mus'a“ dela membri, critic'a acelor'a, declamatiuni, produc-tiuni cu cantari „solo“ etc.

La 3 Octobre a. c. societatea de lectura „Andrei Siagun“ si-a tienutu siedint'a de constituire pentru an. 1876/7.

Dupa ce conformu literelor convocatorie ale comisiiunei permanente, alese la finea an. tr. pentru conduce-rea trebilor soc. in decursulu vacati-uniei, s'au adunatu membrii in numeru de 122 in sal'a cea mare a seminariului, membrulu com. perm. Nicolau Cadocler. III tienu cuventul de deschidere, prin care desfasiurându insemnataea si aretându folosele mari, ce suntu im-preunate cu o societate de lectura indémma pre membri a conlucră cu toti in armonia, in buna intilegere si cu zelul la realizarea scopurilor sublime ale soc. La aceste dlu directoru I. Hann'a — care invitatu din cancelari'a directorala de o deputatiune din sinulu societătiei, se află de facia luă cuventul si accentuandu in putiene cuvinte marcante cuvintele oratorului, asisdere imbarbată si indemnă pe membri soc. la zelul si activitate — dupa cari se departă.

Urmăza apoi alegerea oficialilor precum urmăza:

Conducatoriu si presied. dlu prof. Ioanu Popescu, vice-presied. Vasilie Voin'a, bibliotecariu D. Fagarasianu cl II, subbibliotecariu N. Andreiu cl. III, cassariu Avr. Pecurariu cl. II, controlori L. Lang'a cl. I, notari: I. Run-canu si I. Punteanu, căte 2 membrii in comit. din fia-care an. cler. si redactoru alu fóiei soc. „Mus'a“ Basiliu Demianu cler. III. In fine s'a alesu o dep. de 3, care se incunoscintieze pe d. conductoriu si se-lu róge a primi acést'a sarcina. Si cu aceste sied. se incheia.

Pre lângă aceste aducemtu totuodata cea mai profunda a nostra multiamita publica societătiei academice române din Bucovesci, societ. din Bucovin'a si tuturor p. t. domni, cari ne-au donatu cărti, precum si pré on. dni Redactori, cari au binevoit u a ne trame gratuitu pretiuitele loru diuare, si i rugâmu, că in interesulu culturei nat. nici pe viitoru sa nu ne deraga succursulu ddloru.

Nicolau Cadocler,
presied. ad-hoc.

B. Damianu,
not. ad-hoc.

Societatea academică română.

Siedint'a dela 31 Augustu, 1876.

Presiedinte, A. Treb. Laurianu.

Membrii presenti: G. Sionu, Al. Odobescu, I. C. Massim, G. Baritiu, V. Babesiu, V. Urechia, I. Caragiani, I. Ghic'a, Al. Romanu si Iosifu Hodosiu.

Se dă lectura procesului verbalu alu siedintiei precedinte si se adoptă.

Societatea fiindu in numeru spre a tienea siedintia plenaria, dlu presiedinte invita pe comisiiuni a-si prezentă ce voru fi avendu gat'a.

Dlu Babesiu, că secretariu alu sectiunei istorice, dă lectura protocolului numitei sectiuni, din care se vedu conclusiunile luate in privirea tiparirei operelor principelui Cantemiru.

Deschidiendu-se discussiunea asupr'a punctului I, prin care se cere aproba-re de tiparire a istoriei imperiului otomanu in întregulu seu in decursulu analui curite, se admite a se luă in vedere la afacerea bugetului pe anulu viitoru.

Asupr'a punctului II se admite că delegatiunea sa intrevina spre a capetă dela archivele imperiale din Moscua manuscriptulu originale alu Chronicului Romano-Moldo-Vlachiloru de principele Dem. Cantemiru, spre a

se putea controlă identitatea originalului cu opulu tiparit in Iassu la 1836 și cu manuscriptulu din bibliotec'a scóleloru din Blasius, asemenea sa se céra si ori-ce manuscrise ale acestui autoru.

Totu-deodata fiindca manuscriptulu dela Blasius se cere a se inapoiá la destinatiunea sea, s'a admisu că delegatiunea să mijlocésca a cere invioarea de a se mai retienea aici spre consultatiune.

Dlu Odobescu dă lectura raportului comisiiunei numita a regulamentă premiele ce urmează a se dá din fondurile fericitului intru memoria generalului Constantinu-Nasturelu-Herescu, in urmatoreea cuprindere:

Comisiiunea insarcinată de societatea academică cu regulamentarea premielor prevedute in testamentulu repositorului intru fericire donatoru Nasturelu-Herescu, luându cu deameruntul cunoștință dă dispozitionile relative la premiele anuale ce dupa testulu testamentului suntu de impartit din fondulu Nasturelu, cu onore vine a supune la aprobarea societătiei urmatorele puncte cuprinse in siése-spre-dicee articole repartite sub dōue rubrici, prim'a atingetore de premiele prevedute in testamentu, sub titlu A. Premiu pentru subiecte puse la concursu.

A.

Art. I. Considerandu:

Pre de o parte ca situatiunea a verei lasata de donatoru nu se află inca regulata, astfelui incătu se pótă fi pe deplinu sicura societatea ca pe anulu viitoru va participa din veniturile ei cu o sumă destulu de insemnata, spre a satisface ambele serii de premii intitulate de testatoru, iér' pe de alta parte ca nu va fi nici indestulu tempu pentru concurrentii la premiele din prim'a serie spre a pregăti in modu completu dela 1877, decide ca primulu concursu pentru acésta natura de premie va fi anunziat a cum indata pentru a. 1878, dandu-se dreptu terminu pentru depunerea manuscriptelor pâna la diu'a deschiderei sessiunei societătiei din acelui anu, si dreptu remuneratiune de premiu in bani sum'a fisata că minima de donatoru, adeca 5000 lei noi.

Art. 2. Determinarea si anunzia-re concursurilor pentru anii urma-toi se voru face totu-déun'a cu trei ani inainte de terminulu fisatul pentru decernarea premielor.

Pre aceste base, totu in sessiunea de estimpu se va determină si anunziá concursulu din anulu 1870, destinandu-se si acelui'a unu premiu de 5000 lei noi.

Art. 3. Materiele din cari se voru alege pe rendu tesele puse la concursu fiindu specificate in testamentu sub cinci rubrice diferite (a, b, c, d, e) considerandu inse ca societatea are chiaru acum puse in concursu mai multe tese din rubrica a (istoria, geografia, archeologia, d), se va de-termină pentru concursulu anului 1878 o tese alăsa din materi'a urmatore b (sciintie naturale si politice, jurisprudinta si economia sociale, mai alesu ale tierilor române).

Totu astfelui, afânduse concursuri deschise pentru dif.rite tese relative la rubrica c (sciintie fisice si naturali, etc.) subiectulu pentru concursulu pe 1879 va prevede unu tratatu referente la rubrica d (limbi-stica si istoria filologica seu literara a limbei romane) si anume o cestiune de istoria literară a limbei nostru.

Art. 4. Societatea va determină indata tesele ce se voru pune la concursu pe anii 1878, si 1879, spre a se puté anunziá publicului fara in-târdiere.

Comisiiunea propune la votulu societătiei alegerea printre tesele urmatore:

a). Pentru concursulu din 1878, că materie de sciintie morale si politice:

1. Pâna la ce punctu institutiunea juriului a esistat in usurile si legi-irile cele vechi ale poporului român; care este natur'a si cari suntu efectele acestei institutiuni la noi, in tempulu de fatia, si ce se pote acceptă dela dens'a pe viitoru in tiér'a nostra atât dupa legiuiriile in vigore cătu si aducendu-se modificatiunile pre cari auto-riulu le va socotí necesarii.

2. Tieranul român, priviri istorice asupr'a legamintelor cu proprietatea fonciara; starea lui economică in diverse zone ale tierei; desvoltarea culturei sele, progresul intelligentiei sele in munca, industria seu comerciu; activitatea tendintielor sele morale.

3. Femeia româna, missiunea ei morale, vieti'a ei sociale in diversele clase ale sietătiei, cultur'a si tendin-tieei ei spre civilisatiune.

b). Pentru concursulu din 1879 ca materia de istoria literara:

4. Studiu asupr'a productiunilor literarie in limb'a română din epoca lui Mateiu-voda Basarabu (1643—1654), in care se voru avé in vedere atât documente oficiale si particolare, redactate in limb'a română in aceea epoca, cătu si cărtile traduse si tipa-rite românesce pe atunci, precum si ori-ce elemente literari relative la mi-scarea culturei române in acelu perioadu.

Se va studia cu o speciale aten-tiune vieti'a si activitatea literara a eruditului mare logofetu alu tierei de pe atunci. Udriste (Orestu seu Uriul) Nasturelu din Heresci, cumnatu a lui Mateiu-voda si strabunu alu fericitului nostru donatoru.*)

Siedint'a din 1 Septembrie, 1876.

Presiedinte A. Treb. Laurianu.

Membrii presenti: G. Baritiu, G. Sionu, Al. Romanu, I. Caragiani, Iosifu Hodosiu, I. C. Massim, V. Babesiu, si D. Sturza.

Se dă cetire procesului-verbalu alu siedintiei precedente si se adoptă. Societatea nefindu in numeru spre a tiené siedintia plenaria, membrii se occupa in sectiuni si comisiiuni cu diversele lucrări ce li s'au incredintiatu.

Siedint'a se radica la 6 ore post-meridiiane.

Presiedinte, A. Treb. Laurianu.

Secretariu ad-hoc, L. G. Sionu.

Siedint'a dela 2 Septembrie 1876.

Presiedinte, A. Treb. Laurianu.

Membrii presenti: V. Urechia, G. Baritiu, I. Ghic'a, I. C. Massim, I. Caragiani, Al. Odobescu, Al. Romanu, Iosifu Hodosiu, G. Sionu, V. Babesiu, si N. Ionescu.

Se da cetire procesului verbalu alu siedintiei precedente si se adoptă.

Se comunica o adresa a dlu Odobescu, prin care ofere societătiei o colectiune compusa din 50 bucăti imprimate oficiale si private relative la revolutiunea dela 1848 din România;

13 bucăti de aceea'si natura, relative la evenimentele politice din România dela 23 Aprile 1851 pâna la 27 Iuliu 1860, 17 numere formându colectiunea Pruncului român, dela 12 Iunie pâna la 11 Septembre 1848 si altele in numeru totale de 122. Acésta oferta se primeste cu mare multiamire.

Membrii presinti se occupa in sec-tiunea filologica cu esaminarea manuscriselor de traduceri din Titu-Liviu venite la concursu, apoi adunandu-se numerulu cerutu pentru siedintia plenaria, se punu in discussiune subiectele ce suntu la ordinea dilei.

Se da din nou cetire raportului comisiunei asupr'a regulamentării premielor ce suntu a se acordă din fondurile Herescu. Se ia in desbatere fia-care articulu in parte.

Art. 1. Se primeste cu singur'a modificatiune că terminulu pentru de-

punerea manuscriptului sa se prelungescă pâna in prediu'a deschiderei sessiunei.

Art. 2 si 3 se primescu fără mo-dificare.

La art. 4 se deschide discussiunea asupr'a teselor cari s'au propus pentru anii 1878—1879. Majoritatea se repórta cu preferintia asupr'a su-biectului Nr. 2 propusu in urmatorea cuprindere.

Tieranul român: priviri istorice asupr'a legamintelor sele cu proprietatea fonciara; starea lui economică in diverse zone ale tierei; desvoltarea culturei sele, progresul intelligentiei sele in munca, industria seu comerciu; activitatea tendintielor sele morale.

D. Ionescu dice ca redactiunea tesei nu e suficienta, ca d-sea aru dorí că ea se cuprinda unu studiu completu asupr'a tieranului român, in tote provinciile locuite de români, si crede ca nu se pote inca aretă cu óre-care precisiune efectele legei de impropriatarire, din principatulu României care abia numera cătă-va ani de durata.

D. Babesiu si apoi d. Baritiu se pronuncia pentru tes'a cu Nr. 2 „Femeia romana“ sub cuventu ca celealte dōue subiecte au, seu o pré mare intindere, seu unu caracteru pré multu specialu juridicu.

D. Baritiu adauga ca pentru deslegarea unei probleme asiá de im-portante, terminulu pâna la 1878 se pare cu atâtua mai scurtu, ca diserta-torulu va avé sa intre in totu trecu-tulu poporului tieranu alu Romaniei, din care causa e de parere că acésta tesa sa se dea in concursu pe unu terminu mai lungu, de exemplu pâna la 1880.

D. Odobescu, cerendu că mai intâiu de tote votulu adunărei sa determine care din cele trei tese remane că definitiv alăsa, emite parerea că subiectulu se fia cătu se pote mai restrinsu si enunziatul intr'unu modu precisu, pentrucă sa nu sperie, si sa nu depareze pe concurinti. Pâna astădi subiectele puse de societate la concursu au avutu putieni succesu. D-sea crede ca importantia premielor Nasturelu unita cu determinarea unor subiecte accesibile publicului nostru, nè voru dă pe viitoru mai bune resultate. Intru ceea că privesce tes'a Nr. 2, cărei'a majoritatea pare a-i dă preferintia, d-sea crede ca este bine pentru momentu a márginii subiectulu in cercetarea stărei tieranului român in un'a din provinciile Ro-maniei; mai tardi societatea va reportă acèle studii asupr'a altoru prov-inții, si prin mai multe disertatiuni lucrate in speciale se va puté formă cu tempulu acelu tratatu completu si desvoltatul pe care 'lu doresce d. Ionescu.

D. Hodosiu propune redactiunea urmatore:

Tieranul român: diser-tatiune asupr'a stărei morale, intele-p-tuale, sociale, economice si politice a tieranului român in trecutu si in prezinte, in principatele române.

Redactiunea acést'a punendu-se la votu se primeste.

Trecendu discussiunea la tes'a pen-tru concursulu pe 1879, propusa de comisiune, d. Urechia opinéza ca nu s'aru cuveni a se restringe acestu subiectu numai in principatulu Muntenie, si sa se céra unu studiu alu limbei si al literaturei române din prim'a jumetate a secolului XVII, in care dis-sertatorulu sa se ocupe de produc-tiunile literare ale tuturor provincielor române din acea epoca.

D. Ionescu secundéaza pe d. Urechia, sustinendu ca este preste putintia că celu ce se va ocupá de limb'a si literatur'a româna din acelu mo-mentu de renascere sa se marginésca numai in hotarele tierei românesci.

D. Urechia adauga ca astfelui cum este redactatu subiectulu tesei, d-sea

*) Aici urmădia partea aceea a raportului despre siedint'a din 31 Aug., care printro erore technica s'a publicat in nume-rulu trecutu.

Red.

vede întrensulu dōue materii ce se potu pune succesiv la concursu, de către voru paré pré intinse pentru o singura pertractare. De o parte este istoria limbii și literaturii române în primii 50 de ani din alu XVII-lea secolu, ier' pe de alta parte biografi'a logofetului Udristea Nasturelu-Herescu.

D. Odobescu, luându cuventul în mai multe renduri spre a respunde la aceste intempișări, sustine ca de către d-sea a datu o asemenea redactiune tesei, acăsta a facut'o dintr'un punct de vedere cu totul practic. D-sea se teme ca unu subiectu asiā de intinsu că celu dintăiu din cele propuse de d. Urechia pote se intimideze și se alunge pre concurrentii putieni deprinsii cu vechia cultura a limbii nōstre; pe de alta parte alegerea de subiectu a biografiei lui Udristea Nasturelu va paré in genere o enigma putieni atragetore, cāci acăsta personalitate este cunoscuta, de si marea logofetului lui Mateiu Basarabu a jucat unu mare rol politiciu și literar in epoch'a sea, a fostu traductorul multor cărti românesci tiparite, redactoarele si scriitorii mai multor chrisobule importante, mecenatele contemporanilor sei.

Acăsta o voru puté constată concurintii cari, interesându-se de tesa pusa de noi, voru luă sarcina de a studia cu atenție căte-va din operele literare ale epocii lui Mateiu Basarabu, opere cari de cătu-va tempu s'au popularisatu ore-cum la noi in tiéra prin noi editiuni, astfelii suntu mai cu séma indreptarea legei si marea chrisovu pentru desrobirea monastirilor inshinate, cari, impreuna cu alte documente, au fostu adesea retiparite, (a se vedé colectiunile loru Hasdeu, Aricescu, Teulescu, etc.)

D. Odobescu crede ca restringendu materi'a pusa obligatoru la concursu in studiul publicatiunilor pre acelu tempu numai in tiéra românesca, disertatorii voru fi de sinesi nevoiti a aruncă priviri in giurulu loru si nu se voru puté oprí de a tratá nici de efectele produse in cultur'a limbii de rivalitatea lui Mateiu Basarabu alu Munteniei cu Vasile Lupa alu Moldovei, nici de influența ce a avutu asupr'a românilor de dincóce de Carpati tōta cultur'a literara româna provocata de calvinistulu Gg. Racoti alu Ardealului.

In tōta acăsta miscare, ei voru intâlni figur'a lui Udristea Nasturelu, care va trebuui se resara in corpulu disertiuniei, adause d. Babesiu, ca o statua individuală ce aru ornă unu edificiu.

Resumându-se discusiunea, dupa desbaterile urmante, cu consumtenu comisiunii, se admite redactiunea tesei in modulu urmatoriu:

Studiu asupr'a productiunilor literare in limb'a româna din epoch'a lui Mateiu Basarabu (1633—1634), in care se voru avé in vedere atău documente oficiale si particulare redactate in limb'a româna in acea epoca, cătu si cărtile traduse si tiparite in românesce pre atunci, precum si ori-ce elemente literare relative la miscarea culturei române in acelu periodu. Se va studia cu o speciale atenție vieti'a si activitatea literaria a eruditului mare logofetului lui tierei din acelu tempu Udristea (Ovest séu Uriil) Nasturelu din Heresci, cununat alu lui Mateiu voda si strabunu alu fericitului nostru domotoru.

Art. 8 se adopta fără modificare. Siedint'a se radica la 6 ore p. m. Presedinte A. Treb. Laurianu. Secretariu ad-hoc, Sionu.

nósce acestu calendariu pentru popor care intra acum in alu dōuedieci si siéseala anu' alu esistintie sele. Elu e redactat pentru popor si este unic'a carte a literaturii moderne care tiene comptu si de acelui publicu, care este initiatu in secretele instructiunii pre tempurile cāndu literele lui Cirilu erau intrebuitate in tōta literatur'a nōstra. Calendariul cuprinde afarade chronologia si de lunile si dilele de preste anu: patrarele lunilor cu tōte schimbările intr'ensele, intunecimile de preste anu, genealogi'a casei domnitorie, scar'a timbrului, siematismulu bisericiei gr. or. române din provinci'a nōstra metropolitana, sferisitulu dela Necrologulu reposatului Mare Archiepiscopu si Metropolitu Andreiu de Arhimandritul si Vicariulu archiepiscopescu Nicolau Popescu si in urma pentru distractiune: O cestiune de di, poesi, si pentru economi si industriasi de mare importantia: insemnarea tergurilor. Deci recomandāmu acăsta carte populara tuturor carturarilor nostri din cetate si dela tiéra.

* * Deputati ale si la universitate: in cetatea Sebesidului: Dr. Ioanu Borcea si Visarionu Romanu; in cetatea Brasovului P. Schnell, Hugo Safft si Dr. Nicol. Popescu; in cetatea Bistritie G. Budaker, si Carolu Pökh; in cetatea Mediasului Alb. de Sacsenheim si de Grescovic; in opidulu Nocrichiu I. Römer.

* * Livadi'a. Acestu castelu renomitu in lumea politica, in care petrece imperatulu rusescu lunile de spre tōmna, s'a ziditum numai inainte cu trei ani. Castelulu acesta este ziditum pre malulu mărei negre in partea sudostica a peninsulei Crimea, guvernamentulu Taurid'a. Tienutulu e din cele mai frumose si mai placute, pentru ca aci cresc rose, mirte, fici (smochini), portocali, cipressi si pini gigantici, lauri, olivi si granati; cea mai frumosă vita de viia de sōrtele cele mai renomute. Perspectivea spre mare e plina de farmecu si incăntatōre. In apropiare mai suntu si alte casteluri. Asiā unulu ce pōrta numele Oriana d'a in stilu oriental, totu alu imperatului Alesandru si altulu alu contelei Vorenzoff in stilu goticu-mauricu.

* D. locotenentu-colonelu Alesandri publica in "Tempulu" mai multe date biografice din vieti'a lui Constantin Negri, pre care le estragemu mai la vale. Eata ce dice d sea:

Amu asistat la numerose acte ale lui Negri, care esaltau iubirea prietenilor de elu. L'amu vediutu blându si umilitu cu cei mici; demnu si mai mandru cu cei mari. L'amu vediutu plin de hotarire, dar' modestu, in pericole; generosu, dar' ascius in binefaceri. L'amu vediutu pururea inteleptu si binevoitoru. Dar' de către virtuti putēu se aiba o culme in o fintă atău de inzestrata de natura, acăsta corona a fostu simplicitate vrednică in adeveru de "tempii eroici."

Putieni cunoscu dōue fapte insenate in vieti'a lui Negri, si astadi, cāndu elu nu mai pote sa me auda, eu inrasnescu a le revela aici, cā dōue petri scumpe din comor'a inimii lui. Fia acăsta omagiu neinsemnatu alu unui prietenu nealterat de 30 ani.

Negri perduse, séu mai adeverat vorbindu, deduse binefacerilor si patriotismului starea lui parintescă. Logofetulu Costache Konachi, parintele lui vitregu, avé o singura fiica, Catinc'a devenita mai in urma principesa Konachi Vogoridi. Betrānului Konachi ii placea a prevede in tenebrulu Negri pre viitoru Domnu alu Moldovei; elu ii oferí jumetate din avutia lui imensa. Negri nu vediū in afectuós'a propunere decătu desporeea suorei sele, si refusă a deveni bogatu.

La 1859 moldovenii voira sa rea-

liseze visulu betrānului Konachi, atunci reposat de multu, si oferira lui Negri corona Moldovei. Numai iubirea de tiéra putē sa impuna unu asemenea omu primirea unei atătu de inalte si grele sarcini. Dar' tocmai acea iubire de tiéra, patim'a vietiei lui, facu pe Negri sa veda in candidatur'a sea o desbinare posibila a voturilor alegerei, si — Negri refusă sa fia Domnu!

Bors'a de Vien'a.

Din 9/21 Octobre 1876.

Metalicelo 5%	62
Imprumutul national 5% (argintu)	66 25
Imprumutul de statu din 1860	108 25
Actiuni de banca	810
Actiuni de creditu	146 40
London	124 15
Obligatiuni de desdaunare Unguresci	72 25
" " Temisioreno	71 50
" " Ardelenesci	71 25
" " Croato-slavone	—
Argintu	105
Galbinu	5 93
Napoleonu d'auru (poli)	9 95
Valut'a nouă imperiale germâna	61 20

Nr. 231.

Concursu.

In urm'a parintescei ordinatiunii a maritului consistoriu archidiecesanu dtto 12 Augustu a. c. Nr. 1882 B. spre intregirea parechiei veduvite Crisbavu de class'a a III din protopresbiteratulu alu II-lea alu Brasovului se escrie concursu pāna la 6 Noemvre a. c. st. v.

Emolumentele suntu:

1.) Cas'a parochiala cu 2 incaperi si pivnitia.

2.) Dela 120 familii căte un'a ferdelu secara séu in bani 1 fl. 40 cr. v. a. dela 10 veduve si 10 neorustici căte 1/2 ferdelu secara.

3.) Dela 2 gradini numite Várveghiu, si Cód'a românului circa 33 fl.

4.) Venitele stolari statorite in si nodulu parochialu din 13 Iuniu a. c.

5.) Pasiune si padure 18 jugere.

Tōte acestea computate la olalta dău unu venit uanalu de 400 fl. v. a.

Doritorii de a ocupă acăsta parochia au a-si asterne concursele loru instruite in sensulu statutului organicu, si a concluselor sinodali din 1873 la subsrisulu.

Eara dupa urmat'a alegere de parochu in Crisbavu se va dispune definitiv si in privint'a filiei Nou, ce se tiene de mater'a Crisbavu, si se administră ambele de parintele capelanu Ioanu Turbure.

Brasovu in 7 Octobre 1876.

In contilegere cu comitetulu parochialu.

Ioanu Petricu,

(1—3) ppresbiteru.

Nr. 266/1876.

Concursu.

Devenindu vacanta parochia Videra de mediu, de clas'a a III. protopresbiteratulu Zlathn'a-superiora, in urm'a inaltei ordinatiunii consistoriale dtto 23 Augustu Nr. 2034 a. cur. se escrie concursu pāna la 6 a lunei lui Noemvre a. c. st. v.

Emolumentele impreunate cu acestu postu de parochu, computate tōte laolata dău preste totu sum'a de 516 fl.

Doritorii de a ocupă acăsta parochia au a-si asterne concursele loru conformu dispositiunilor Statutului organicu, si cele ale sinodului nostru archidiecesanu din an. 1873 pāna la terminulu mai susu disu la subsrisulu.

Câmpeni, in 7 Octombrie 1876.

In contilegere cu comitetulu parochialu din Vidra de mediu.

Ioanu Patiti'a,

1—3 protopresbiteru.

Nr. 207 — 1876.

Concursu.

Pentru ocuparea vacantei parochii gr. or. Brazesti de clas'a III ppresbi-

teratulu Lupsiei, in urm'a inaltei concesiuni cons. dtto 29 Sept. 1875 Nr. 2860, se escrie concursu cu terminulu pāna in 7 Novembre 1876 in care di va fi si alegerea.

Cu acăsta statiune suntu impreunate urmatorele emoiumente:

1. Un'a ferdela vechia de bucate parte grāu parte cucuruzu dela unu fumu.

2. Dela 120 fumuri căte o di de claca dela fia-care.

3. Folosint'a cimiteriului in extensiune de 1 jug. 2370 □ si

4. Stol'a indatinata, cari tōte computate dău unu venit uanalu de 420 fl. v. a.

Doritorii de a ocupă acestu postu de parochu au a-si asterne suplicele loru in terminulu susu indicat in strucate in sensulu stat. org. la subsemnatulu oficiu.

Offenba'a in 7 Octob. 1876.

In contilegere cu comitetulu paroch. resp.

Oficiul ppresbit. gr. or. alu Lupsiei.

Ioanu Danciu,

adm. prot.

Concursu.

In parochia gr. or. din Sacadate, in protopresbiteratulu Sibiului II, este de a se ocupă unu postu de capelanu lāngă preotulu actualu morbosu.

Capelanulu va participa la o jumetate din veniturile parochiale remānendu ceealalte jumetate pentru parochulu morbosu.

Venitulu preste totu este din 20 jugere pamentu de aratu si fenatiu fl. 400. Din stola fl. 300. Prin urmare pentru capelanulu s'aru veni fl. 350.

Doritorii de a ocupă acestu postu de capelanu, sa-si dovedescă calificatiunea loru precisa in statutulu organicu, inaintându-si documentele la subsemnatulu oficiu ppresbiterulu pāna la 12 Octobre st. v. a. c.

Din siedint'a comitetului parochialu gr. or. tienuta in Sacadate la 26 Sept. 1876.

Comitetulu parochialu gr. or. din Sacadate.

I. Popescu,

(3—3) ppresbiteru.

Concursu.

Pentru intregirea statiunei inventatoresci la scol'a gr. or. din Ocn'a, parochia infer. se deschide concursu cu terminulu 15 Octobre a. c. st. v.

Emolumentele suntu:

- a) din cass'a comunala 155 fl.
- b) dela parochieni 40 fl.
- c) din cass'a epitropiei parochiale cā relutu de cuartiru 10 fl.
- d) si lemne de incăldită.

Doritorii de a obtine numita statiune au se fia pedagogi séu clerici absoluti; au indatorirea, pre lāngă predarea tuturor obiectelor prescrise de lege in scol'a populara, — a tineea in tōta Dumineac'a si serbatōrea cu teneretulu scol'a de repetițiune.

Concurrentii au a-si tramite cursele loru pāna la terminulu pusu onoratului oficiu protopopescu alu tractului Mercurei in Mercurea.

Din siedint'a comitetului parochialu gr. or. Ocn'a infer. tienuta in Ocn'a la 19 Septembrie 1876.

Cu scirea si invoreea oficiului ppresu respectivu.

Ioanu Predoviciu, parochu si presedinte alu 3—3 comit. paroch.

Unu technicu séu economicu cu cunoșcentie technique

pōte aflu unu postu cā licuidatoru la banc'a gen. de asurătūne mutuala "Transilvania" in Sabiu.

Oferte suntu a se adresă la directiunea numitului institutu.

2—2

Editur'a si tipariu tipografiei archidiecesane.

Varietati.